

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa R.(...) - Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
przeciwko A. R.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 września 2010 r.,
zażalenia strony powodowej

postanowienie o kosztach zawarte w pkt 1b, 2 i 3

wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 lutego 2010 r., sygn. akt II Ca (...)

- 1. odrzuca zażalenie w części zaskarżającej rozstrzygnięcie zawarte w pkt 1b wyroku,**
- 2. oddala zażalenie w pozostałej części,**
- 3. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 9 lutego 2010 r. w punkcie pierwszym zmienił wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 28 lipca 2009 r., którym Sąd oddalił skargę pozwanej A. R. o wznowienie postępowania w ten sposób, że: a) w punkcie I zmienił wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 6 października 2008 r. w punkcie I i III w ten

sposób, że powództwo R.(...) Sp. z o.o. oddalił, b) w punkcie II w ten sposób, że zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 2 400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem pierwszej instancji. W punkcie drugim zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1 200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem drugiej instancji. Postanowieniem z dnia 15 marca 2010 r. wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 lutego 2010 r. został uzupełniony w ten sposób, że po punkcie drugim dodano punkt trzeci, w którym zasądzono od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1674 zł tytułem zwrotu uiszczonych opłat od skargi o wznowienie postępowania oraz kwotę 1674 zł tytułem opłaty od apelacji.

W zażaleniu powódka zaskarżyła rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w punkcie 1b, 2 i 3. Zarzuciła naruszenie art. 98 § 1, 109 § 1 oraz 102 k.p.c. i wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia przez jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie w części odnoszącej się do punktu 1b zaskarżonego rozstrzygnięcia podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne. Zgodnie z art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie Sądu drugiej instancji co kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. W punkcie 1b Sąd Okręgowy orzekł zaś o kosztach, o których rozstrzygał Sąd pierwszej instancji.

Zażalenie w pozostałym zakresie okazało się zaś nieuzasadnione. Zasadą w procesie cywilnym jest, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 § 1 k.p.c.). Tylko w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej część kosztów procesu albo nie obciążać jej w ogóle kosztami (art. 102 k.p.c.). Przepis art. 102 k.p.c. jako szczególny nie podlega wykładni rozszerzającej. W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się stosowanie art. 102 k.p.c., gdy strona przegrywająca znajduje się w wyjątkowo ciężkiej sytuacji majątkowej, a wytaczając powództwo była subiektywnie przeświadczona o słuszności dochodzonego roszczenia, natomiast strona przegrywająca korzystała ze stałej obsługi prawnej i nie poniosła dodatkowych nakładów na prowadzenie procesu (wyrok SN z dnia 17 listopada 1972 r., I PR 423/72, OSNCP 1973, nr 7-8, poz. 138), gdy dochodzone roszczenie wynika z niejasno sformułowanych przepisów (wyrok SN z dnia 6 grudnia 1973 r., I PR 456/73, OSNCP 1974, nr 9, poz. 154), gdy sprawa ma wątpliwy i

dyskusyjny charakter (postanowienie SN z dnia z 27 kwietnia 1971 r., I PZ 17/71, OSNCP 1971, nr 12, poz. 222). W sprawie takie okoliczności nie wystąpiły.

Skoro w postępowaniu wznowionym wniesioną skargą, mimo że roszczenie będące przedmiotem sporu zostało zaspokojone, powódka nie cofnęła pozwu, to Sąd musiał oddalić powództwo, a stronę powodową potraktować jako przegrywającą proces. Zasądzając koszty procesu na podstawie art. 98 k.p.c. nie naruszył więc tego przepisu.

Z przytoczonych względów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁶ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 98 § 1 i 2 w zw. z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).